

Langelinie friggjadagin:

Hundraðtúsund danir fara at rópa hurrá fyri Ova!

Diana Victoria nú í Kattegat

Tað verður gjørt stórt hovásták burtur úr, nú tíðin nærkast, tá Ove Joensen kemur til Keymannahavn. Fólk, sum Sosialurin hevur verið í samband við, vilja vera við, at ein skal ikki gerast kløkkur, um meira enn 100.000 fólk fara at rópa hurrá fyri Ova, tá hann friggjadagin leggur at bryggjuni í Langelinie.

Ove helt fram við sigursferð síni gjøgnum Limfjørðin alla seinastu viku. Leygardagin róði hann framvið Álborg, har millum 15.000 og 25.000 fólk viettraðu til hansara og høvdu góðynski at geva honum viðari á ferðini.

Í Álborg var eisini stórt tal av bátum, sum sigldu út ímóti Ova, og í einum teirra var móðir hansara saman við trimum systur. Hetta er fyrstu ferð, at hann siggjast, síðani Ove fór úr Nólsoy tann 1. juli.

Skal og má klára tað!

Seinast vit tosaðu við Ova var sunnukvöldið. Tá var hann staddur fyra fjórðingar úr Kattegat og hevði lagt bátin fyrri at fáa sær hvíld. Hann hevði tá eisini bæði mótvind og mótstreym.

Ove ætlaði sær so víðari mánadagin, teir umleið 100 fjórðingarnar til Keymannahavn.

Veðrið er annars skiftandi. Hann sigur frá vestan, og tað skuldi verið góð ætt, men Ove royndir nú at koma so langt suður sum gjørligt, um tað skuldi hent, at ættin skifti til sunnan.

— Roknar tú við at klára til Keymannahavnar friggjadagin?

— Eg bæði má og skal klára tað og vóni, at veðrið verður til vildar.

Ove sigur, at hann er seinkaður einar tveir

dagar í túrinum gjøgnum Limfjørðin.

— Eg verði yvirfallin av fólki, sum koma móti mær í bátum og leggja at borði. Øll vilja tey hava min autograf og tað krevur bæði tíð og orku at ganga teirra ynskjum á móti. Eg hevði ongantíð hugsað mær, at undirtøkan fór at vera so stór. Tað sýnist sum fólk halda hetta vera størsta bragðið, sum er gjørt í langa tíð.

— Kanst tú ikki visa bátarnar frá tær?

— Tað er ilt at gera við, tí ein vil helst ikki fornerma nakran og øll vilja vera so blíð, so tað er ringt at visa fólk frá sær.

Hugsi ikki um pengar

— Nú hevur nógv verið tosað og skrivað um, hvat tú manst fáa burtur úr hesum túrinum, peningaliga. Onkur vil vera við, at tú verður millióningur. Men Ove, er tað nú peningaligi vinningurin, sum drivur verkið?

— So avgjort ikki. Eg geri ikki henda túrin fyrri

at vinna mær sjálvum pening. Men fólk skulu vita, at eg havi longu brúkt nógv hundraðtúsund krónur uppá bát og útgerð, og harafturat havi eg brúkt stóran part av míni vanligu arbeiðstíð seinastu árinu at fyrireika hesa ferð.

— Eg vóni tí, at eg fáa so mikið burtur úr, at eg kann klára tær útreiðslurnar, og verður so nakað til avlops, so eri eg fegin um tað.

Øll vita eisini, at eg havi sett nógv uppá spæl fyrri at gera hesa ferðina.

— Ert tú annars nøgdur við sponsoraluna við íðe-møblar og samarbeiðið við Birgir Andreassen?

— Eg eri sera væl nøgdur við avtaluna men enn meira nøgdur við tað sera góða samarbeiðið við Birgir Andreassen. Uttan hann hevði hesin túrin als ikki verið møguligur, so eg havi honum nógv fyrri at takka.

— Nær ætlar tú at koma aftur til Føroya?

— Tað er ómøguligt at siga nú. Nú má eg fyrst rokka leiðina fram og so fari eg at vitja fleiri av

íðe-handlunum her niðri.

Væl fyrri

Vit spurdu eisini Ova hvussu hann hevur tað sálarliga og kropsliga.

— Eg eri sera væl fyrri, men eri nakað eyður í vinstra armi og ringur í hondunum. Annars hevur henda uppliving verið so stór, at ein verður heilt órógvður í sinninum av allari hesi móttøkuni, sum eg als ikki hevði droymt um.

— Men uttan mun til succes og móttøku, so skulu føroyingar vita, at eg eri tann sami Ove, tá eg komi heimaftur.

— Tú hevur einaferð sagt, at tú kundi hugsað tær at róð til Amerika, um tú kláraði henda túrin. Ætlar tú at rógva tann teinin?

— Eg havi nú næstan fullført min størsta dreyim í livinum. Tá hesin túrin er av, so er eisini liðugt við rógvaritnum, eg eri troyttur av tí.

Eg havi nú verið einsamallur í árabáti í meira enn ein mánað og ein veit

á sinni og kroppi, hvat einsemi vil siga. Ein verður rætt og slætt ónormalur at vera so leingi í einum árabáti einsamallur, so eg gevist nú.

Hugskotið í New Zealandi

— At enda Ova, hvussu fekk tú hugskotið at fara undir at rógva úr Føroyum til Danmarkar?

— Tað var í New Zealandi í 1974. Tá eg sá ein bát, sum ein maður hevði róð úr New Zealandi til Australia og sá hvussu stóran áhuga fólk vistu ferðini og bátinum, fekk eg brell og hugskotið at gera eina ferð úr Føroyum til Hetlands. Seinni helt eg so tað vera rætt at rógva til Danmarkar eisini.

Nú er so tann dreymurin við at gerast veruleiki, og teg siga mær, at meira enn 100.000 fólk fara at taka ímóti í Keymannahavn. Nú vóni eg at eg toli avbjóðingina. Heilsa øllum.

jan

Myndirnar eru frá móttøkuni í Løgstøi í farnu viku.
Foto: Lis Hammild

